

Heiðurstekin til føroyska postverkið

Oddagrein

TAÐ eru helst fáir føroyingar, sum dagliga geva sær fær um, at ein av okkara størstu útflutningsvinnum er frimerki. Vit fáa jú aftur og aftur at vita, at vit hava bert eina vinnu, sum týðir nakað, og tað er fiskivinnan. Síðani er tað so eisini hent, at alivinnan hevur tikið rættiligt dik á seg og so smátt er við at hála inn á fiskivinnuna.

MEN tað er ein sannroynd, at ein av okkara stóru útflutningsvinnum leingi hevur itíð føroysk frimerki við arbeiðsgevaranum Postverk Føroya. Tað hevur verið gjørt eitt miðvíst og sera professionelt arbeiðið nú í mong ár at selja og marknaðarføra føroysk frimerki. At hesi hava fingið so góða undirtøku hevur so eisini nakað við - ella kanska alt - okkara fjarstöðu og okkara samleika at gera - at vit - hóast partur av danska ríkinum - eru ein lítil tjóð við egnum máli og mentan mitt út í tí stóra Atlantshavi.

AT kunna brúka serstöku mentan og forvitnisligu fjarstöðu okkara í útflutningshøpi má sigast at vera so líkatil. Og tá hugsað verður um, hvussu stóru áhugi er fyri frimerkjum kring heimin, so er hetta ein so sjálvsøgd vinna.

OG tað sær eisini út til, at stóra og professinella arbeiðið hjá Frimerkjadeildini hevur borið ávøkstur. Júst í hesum døgum luttekur Frimerkjadeildin á stórarí altjóða framsýning í Fraklandi, og nú um dagarnar varð so givið eitt sokallað redaktionelt heiðurstekin tvs. heiðurstekin fyri gott kunningartilfar og skynsamiligan útgávupolitikk. Í grundgevingini verður eisini sagt, at Postverk Føroya er ein góð fyrmynd fyri onnur postverk. Tað eru franskir blaðmenn, sum hava kosið vinnaran.

TAÐ var Svanbjörg Manai, sum vegna Postverk Føroya tók ímóti heiðurstekinum á eini samkomu í framsýningarhølnum í París.

Í skrivi til pressuna sigur Postverk Føroya frá, at hetta heiðurstekin verður av Postverki Føroya sett sum ein sera týðandi viðurkenning av tí arbeiði, ið hevur verið gjørt á frimerkjaøkinum. Hesum skulu vit taka fult undir við og ynskja Postverkinum og teimum fólki sum starvast tillukku.

NETTUP tá tosað verður um at finna aðrar alternativar vinnur til fiskivinnuna, eru frimerkini eitt talandi dømi. Eingin ivi um at hetta átti at verið íblástur til at sett gongd á aðrar nýggjar vinnur eisini.

Sosialurin

Lesarabrøv

Landssjúkrahúsið

Seinasta vetur skrivaði Sosialurin fleiri sera áhuga- verdar greinar um Landssjúkrahúsið, men samstundis var tað syrgiligt at lesa sumt av tí, ið skrivað varð. Eyðun Joensen, kliniskur psykologur legði kortini á borið og var sera kontantur, sum hann altið er.

Síðani var samrøða við Pál Weihe, arbeiðsmedicinara.

Eg skrivi ikki læknastjóra, tí eg góðtaki ikki ein persón, ið situr í starvi, sum ikki hevur verið lýst leyst, og sum úttalar seg sum hann ger.

Tað, sum P. W. skrivur, er m.a., at tíðin »at halda í hond«, er farin, t.v.s. hann leggur seg her út í eitt øki, sum einki hevur við starv hansara at gera, nevnlaga sjúkrarøktina.

Tað er nógv fyrri at svolgja: maður, sum hevur brúkt milliónir av krónum til granskingar, sum deilvís eru fullkomuliga láturligar: eitt nú gransking viðv. spiki. Fyrigeivið mæ, hvat skuldi hatta tvætlið til, hvat kunnu vit brúka hetta til? Jú: Nógvar skuffur eru at goyma í. (Pengar eru settir av til útgerð).

Síðani vóru tað GEN kanningarnar, har íslendsk fyrítøka var so ovurfegin, at stjórarnir vóru farnir at hóma millióna inntøkur

stávandi frá vitleysum »færingum«. Tað er ein spurningur, um hetta ikki kundi endað við eini katastrofu! Etiska ráðið má rópa varskoð og vera uppá vakt.

Um ikki ruddað verður upp á L.H.S. straks, so vita vit ikki hvørjar fylgjur tað kann fáa. Tí slíkir persónar, sum bera seg so at, eru ikki lættir at rokna út.

Ein spurningur til politisku ábyrgdarfólkin: Hvussu leingi ætlaðu tit, at P. W. skuldi sita í læknastjórastarvinum, var tað ikki fyríbils, tí starvið var ikki lýst leyst? Undirritaða hevur fílt svidran so dyggiliga av tí kaotisku støðuni, sum valdaði á L. S. (med. deild).

Eg var noydd at taka eina stóðu og pakka taskuna og fara heim, tí støðan var undir, sum er forsvart.

Eg fór heim og avtalaði tíð við kommunulækan, sum fekk mær pláss á hvíldarheiminum, tí eg var so niðrurindurkomin, at kroppur mín gjørdi vrøvl.

Skeivari med. viðgerð - Hvíldarheimið hevur verið og er eitt vælsignað stað, sum hevur fingið mong niðrurindurkomin á fótur aftur. Takkað verði læknanum fyrstóðukvinnuni og annars teim sera góðu umstøðunum. Ein sera vælrikin stovnur. Tá ið eg ikki skrivi um

hetta fyrr enn nú, so er tað tí, at eg ikki orkaði tá, og nú sær út til, at teir ætla at jarðleggja sjúkrarøktina. Tit, sum eru vald á ting, ætla tit, at støðan skal halda fram og versna? Takið ábyrgd av LSH og fáid støðuna í rættlag, og fáid kvalifiserað fólk at arbeiða í leiðsluni.

At halda í hond - sjúkrarøkt

hoyrir undir sjúkrasystnum og teirra leiðslu!

Ein, ið fæst við at granska, og ein fyrrv. stjóri á Skeljavirki v.m. hava ikki hesar kvalifikatiónir! Langt ífrá. Eg heiti á politisku myndugleikarnar um ikki at vera ein forlongdur armur hjá P. W. (onkur er tað), men fáid stødgað orskapinum, áðrenn støðan gerst óúthaldilig á LSH. Tit hava ábyrgdina.

Persónliga havi eg havt stórt innlit í gongdina á LSH. Í 1964 fekk eg til uppgávu at undirvísa í Afasi (bæði sjúklingum sjúkrasystanæmingum). (Tey fyrstu 2 árin saman við tí sera dúgliga Ditlev Olsen, fyrstóðumanni á Spec.sk.) síðani havi eg havt mína dagligu gongd har í 30 ár. Harafrat var maður mín sjúklingur har í mong ár, so eg havi fylgt gongdini frá nógvum síðum í mong ár. Fyri nokrum árum síðani skrivaði eg í bløðunum, hvussu eg fróddi meg um framgongdina. Nú gráti eg tí tað gongur so skjótt niður á bakkatromina við LSH og tað versnar hvønn dag, um ikki vend kemur í - og tað í stundini.

Tað er kanska eitt eyðkenni fyri føroyingar, at tað, sum virkar væl, ikki má fáa lov at virka, tað skal brótast niður.

Her havi eg 2 stovnar í huga, 2 stovnar, sum hava havt rættliga nógv og gott samstarv. LSH og Skúlin á Trøðni. Her hevur eydnast nokrum fáum eftir stuttari tíð at bróta niður, tað, sum onnur hava lagt lív og sál í at byggja upp. - Eg meini tað.

Tórshavn, 06.07.99
Hanna Lisberg

Lesarabrøv

Tápuligur tíðindaflutningur í ÚF

Við døgurðaborðið í dag 8 juli, var tað um repplið, at allir sandoyingar mundu sett blóðmörin í hálsin.

Er tað virkuliga so galið, at ein erligur sandoyingur

ikki kann sleppa at sova rúsin av sær í allari stillheit, uttan at enda sum "breaking news" í almenna føroyska útvarpinum.

Tílikt kann vera skemti-

ligt í ólavssøkuteiti, men sømir slíkur tíðindaflutningur seg fyri væl útbúar journalistar?

Eg kundi gott hugsa mær eina grundgeving fyri,

hvønn almennan týðning slíkur tápuligur tíðindaflutningur hevur, Jógvan Jespersen?

Marna Jakobsen
á Sandi.

Føroysk frimerki á framsýning í Fraklandi

Frimerkjadeildin hjá Postverki Føroya luttekur í hesum døgum á altjóða frimerkjaframsýning í París.

Framsýningin, Philex France 99, byrjaði 2. juli og heldur áfram til 11. juli. Fyrstu 4 dagarnar vóru 135.000 fólk og vitjaðu teir umleið 250 básarnar hjá postverki og frimerkja-handlarum úr øllum heiminum.

Í samband við framsýningina hava kendu fronsku frimerkjaðlæðini Timbroloisire og Timbropress givið heiðurstekin fyri bestu avrikini hjá postverki um allan heim.

Fyrstu fyrstu ferð er givið so nevnt redaktionelt heiðurstekin, t.v.s. fyri gott kunningartilfar og skynsamiligan útgávupolitikk.

Hetta heiðurstekin varð

givið Postverki Føroya og nevnt varð at Postverk Føroya er ein góð fyrmynd fyri onnur postverk.

Tað eru franskir blaðmenn, ið hava kosið vinnaran.

Svanbjörg Manai á Frimerkjadeildini, ið er stódd í París í lotuni tók, vegna Postverk Føroya, ímóti heiðurstekinum á samkomu í framsýningarhølnum

um. Hetta heiðurstekin verður av Postverki Føroya sett sum ein sera týðandi viðurkenning av tí arbeiði, ið hevur verið gjørt á frimerkjaøkinum.